

Sticker

1 jeg havde fået en ny adresse, hvor jeg kunne holde møde, den var ikke brugt før, så da jeg skulle samle en gruppe på en halv snes mand og give dem instruktioner, bestemte jeg at bruge den. - Jeg talte med gruppelederen og aftalte tid og sted. En time før mødet gik jeg op i Almsgade for at høre om der var i orden. Det var det. - Men der var sket det, at to af de unge havde været på restaurant om aftenen før, og der havde de truffet en arkitekt eller ingeniør fra Sjælland, der havde tilbudt dem arbejde som sabotører for 125 kr om ugen. - "Er I rigtig kloge, der er ingen, der må tage penge for sabotage fra fremmede, vi betaler hvad der skal bruges af materiale, men vi lønner ingen -- og så er det ukendt" -- han skulle have sagt, at han havde arbejdet for Secret Service, og studenterens efterretningstjeneste" -- "så er manden farlig, for ingen af de to efterretningstjenestens medlemmer, selv om de er færdig med tjensten sidder på en restaurant og plaprer sådan noget ud til et par unge ukendte personer; der fortæller

2. Ser de bønige med lemmer, at de To er vedskilt
fra gruppen og må ikke kontakte dem, du siger
så til de To, at gruppen er opløst, fordi der ikke
vil mere, din kone er imod det, og de andre
har også været med deres, og så mødes vi en
en time i Sel. Yørgensgade ved det fremspring-
gende hjørne ved Tobakshandleren" — — —
Jeg forvandede for at Taceffe Christian Storn
der skulle illegalt til Jylland, det var i sidste
oktober, han stod ved sin rykkel uden for
sit hjem, og var parat til at køre, han med-
delte mig, at han ikke kom tilbage før krigen
var forbi, han skulle overtage ledelsen af ar-
bejdet i visse dele af sønderjylland, jeg måtte
blive der selv til den kronen bashed til mig, hvem
jeg skulle arbejde sammen med. Men angående
den mand fra Syddanmark skulle han nok sørge
for at lade gå videre til den øverste ledelse.
(Frikhedsrådet blev stiftet 16/9-43) —

Så stod jeg der alene med Tre grupper, og må-
te sørge for at blive arbejdet. —

Erindringer – Stikker (1)

Jeg havde fået en ny adresse, hvor jeg kunne holde møde, den var ikke brugt før, så da jeg skulle samle en gruppe på en halv snes mand og give dem instruktioner, bestemte jeg at bruge den. Jeg talte med gruppelederen og aftalte tid og sted. En time før mødet gik jeg op i Ærøgade for at høre om alt var i orden. Det var det, men der var sket det, at to af de unge havde været på restaurant om aftenen før, og der havde de truffet en arkitekt eller ingeniør fra Sjælland, der havde tilbudt dem arbejde som sabotør for 125 kr. om ugen. "Er I rigtig kloge, der er ingen, der må tage penge for sabotage fra fremmede, vi betaler hvad der skal bruges af materiale, men vi lønner ingen. Og så en helt ukendt" "Han skulle have sagt, at han havde arbejdet for Secret Service, og studenternes efterretningstjeneste" – "så er manden farlig, for ingen af de to efterretningstjenesters medlemmer, selv om de er færdige med tjeneste sidder på en restaurant og plaprer sådan noget ud til et par unge ukendte personer. Du fortæller de øvrige medlemmer, at de to er udskilt fra gruppen og må ikke kontakte dem, du siger så til de to, at gruppen er opløst, fordi du ikke vil mere, din kone er imod det, og de andre har også vrøvl med deres, og så mødes vi om en time i Sct. Jørgens gade ved det fremspringende hjørne ved tobakshandlen"

Jeg for af sted for at træffe Christian Storm, der skulle illegalt til Jylland, det var i sidste sekund, han stod ved sin cykel uden for sit hjem, og var parat til at køre, han meddelte mig, at han ikke kom tilbage før krigen var forbi, han skulle overtage ledelsen af arbejdet i visse dele af Sønderjylland, jeg måtte klare det selv til der kom besked til mig, hvem jeg skulle arbejde sammen med. Men angående den mand fra Sjælland skulle han nok sørge for at lade gå videre til den øverste ledelse.

(Frihedsrådet blev stiftet 16/9-43)

Så stod jeg der alene med tre grupper, og måtte sørge for at klare arbejdet.